

Dlouhodobé cíle si **Vojtěch Mlynář** nechce dávat. Soustředí se na přítomnost, ale přesto zaznělo něco, co je pro sportovce splněným snem:

Slovo „olympiáda“ zní hodně pěkně. Kdo ví

MIROSLAV BEDNÁŘ

Ústí nad Orlicí – Jeho jméno se stále více dostává do podvědomí atletických odborníků. Po letošním roce to bude jistě platit dvojnásob. Má za sebou skvělé výsledky, startoval na Diamantové lize v Curychu, kde vyhrál juniorský závod na 800 metrů.

Medaile z evropského šampionátu **VOJTĚCHU MLYNÁŘOVI (19)** utekla. Byl zklamaný, ale hodil ta za hlavu.

Teď už se chystá na halovou sezonu, kde je jeho velkým lákadlem mistrovství světa. „Jsou tam vždy velmi tvrdé limity. V létě jsem sice potřebný čas už běžel, v hale se ale běhá cca o dvě sekundy pomaleji a v devatenácti letech běžet halové mistrovství světa by byl asi malý zázrak,“ uvedl v následujícím rozhovoru běžec, jenž se pyšní na konci letošního roku skvělou bilancí.

Atletická sezona je už nějakou dobu u konce. Při pohledu na vaše výsledky po celý rok je vidět, že jste udělal velký kus práce?

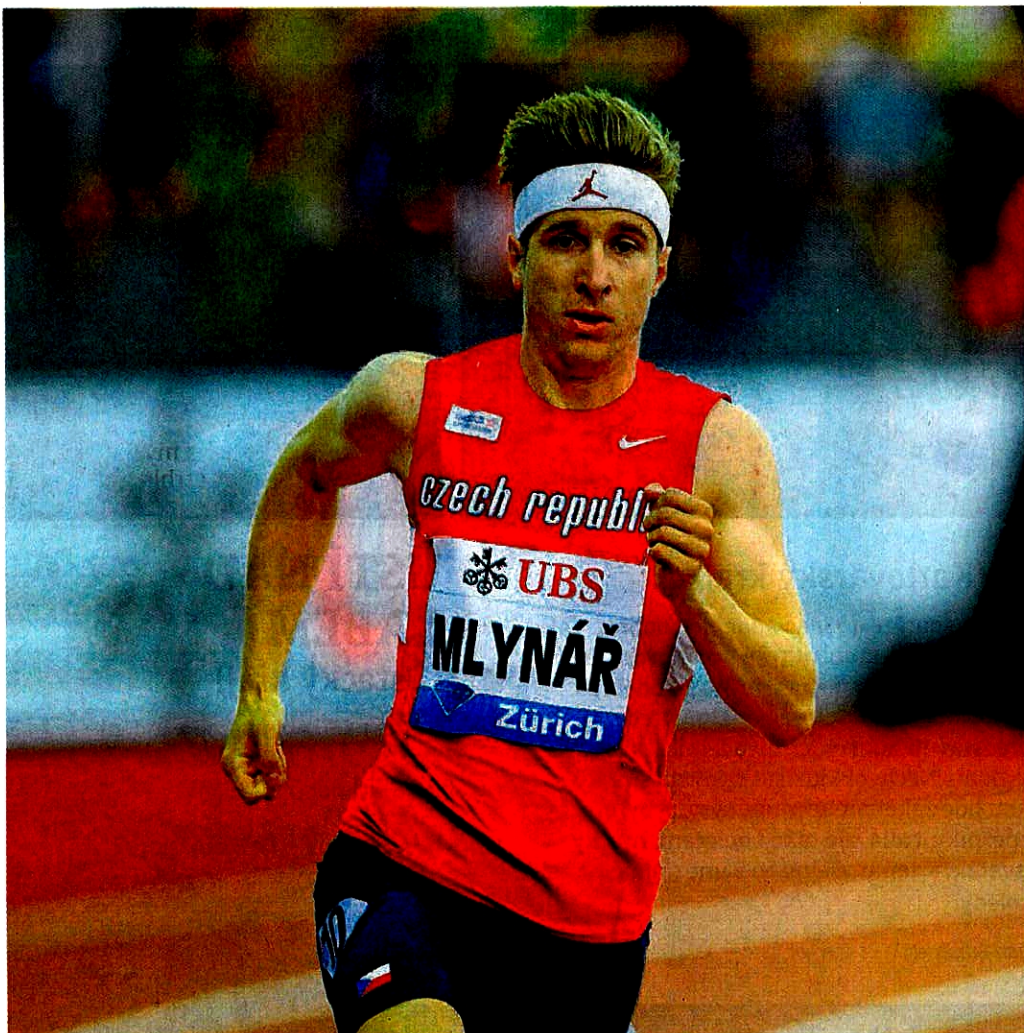
Jsem rád, že se mé úsilí v přípravě vyplatilo. Posunul jsem si výrazně osobáky na všech tratích, co jsem běžel, takže je vidět progress a to mě těší.

Letní sezona byla fantastická, jinak to ani nelze nazvat?

Se sezonou jsem opravdu spokojený. Myslím, že nebyl závod, který bych vyloženě pokazil, nebo kde bych neměl formu. Byl jsem skvěle připravený po celé léto, ale zároveň vím, že jsem vždy nepředvedl to nejlepší, na co jsem v danou chvíli měl.

Bohužel přišlo zranění, které vás odstavilo od mistrovství republiky dospělých, kde byste zřejmě patřil k největším favoritům na páté. To je asi jediná kaňka, která zpětně mrzí, vidíte?

Není to jediná kaňka, co mě mrzí. Ale tohoto mistrovství je mi opravdu líto, cítil jsem se fantasticky a věřil jsem si, že můžu bojovat o zlato. Pokud by mi to

WELTKLASSE. Výbornými výsledky si půlkař Vojtěch Mlynář vysloužil pozvánku na mítink Diamantové ligy v Curychu, kde ochutnal pocit vítězství. Foto: archiv závodníka

vyšlo, byl by to pro mě skvělý výsledek v porovnání se staršími borci z praž-

ských klubů. Bohužel jsem se ale tři dny před závodem zranil.

„Trenér musí mít cit, protože každý závodník je jiný typ a každému vyhovuje něco jiného. Vždy ale záleží na tom, jestli závodník chce makat. Já mám se svým trenérem Janem Venclem skvělý vztah, známe se několik let a důvěřujeme si. Jsem moc rád, že je ochotný mi vyjít vstříc, pokud mu navrhnou například změnu tréninku. Má pozitivní přístup a udržuje dobrou náladu.“

Na evropském juniorském šampionátu jste se dostal do finále. Medaile z toho nebyla, skončil jste pátý. Teď se zpožděním několika měsíců prozradíte, zdali jste na cenný kov myslel?

Finále byl můj cíl a ten

jsem finále mohl zvládnout mnohem lépe. Odstartoval jsem moc pomalu a od začátku jsem byl vzadu. Když jsem chtěl začít předbíhat, tak mě jeden ze závodníků srazil a já musel dohánět ztrátu, která je v takovém závodě opravdu nepříjemná a myslím, že mě stála minimálně medaili. Ve druhém kole jsem předběhl tři závodníky, zaběhl ho ze všech nejrychleji, to ale bohužel stačilo jen na posun z osmého místa na páté. Po závodě jsem byl hodně zklamaný, protože jsem v medaili věřil a moc jsem si ji přál, a vím, že jsem na ni rozhodně měl.

Přišla satisfakce na Diamantové lize v Curychu, kam jste byl pozván? Zažil jste někdy větší zážitek?

Částečně určitě ano, ale mistrovství Evropy je přeci jen mistrovství Evropy. Diamantová liga v Curychu byl neskutečný zážitek a strašně jsem za pozvánku rád. Atleti z celého světa, které obdivujeme v televizi, tady najednou s vámi sedí v jedné místnosti u jídla, rozvíjejí se vedle vás a podobně, takže můžete spoustu věcí okoukat.

Stadion doslova dýchá atmosférou závodů. Jak to působilo na vás?

Slovensku a také na Memoriálu Ludvíka Daňka v Turnově. Z toho se až točí hlava, protože jste byl k neporažení...

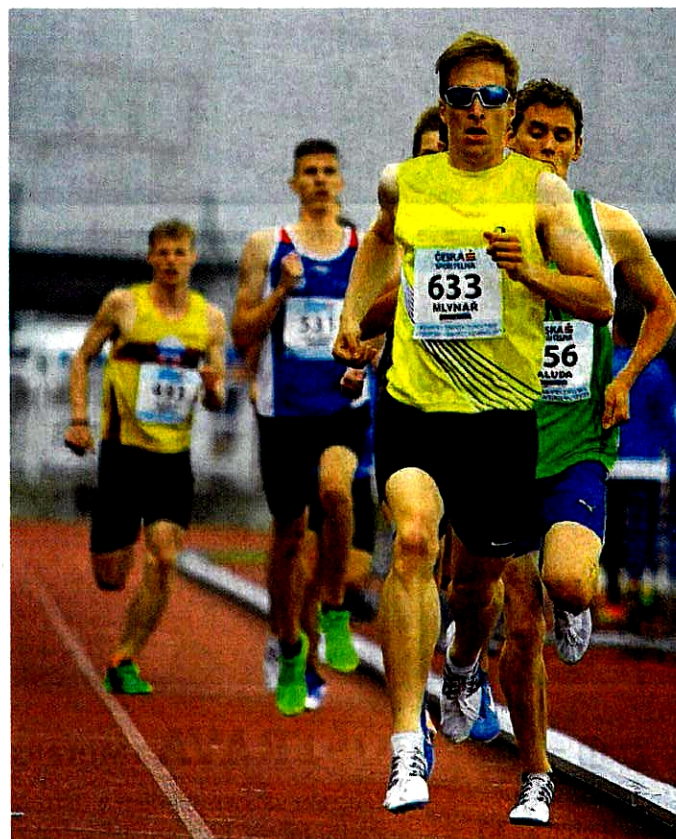
V přípravném období jsem zkrátka udělal spoustu práce, z které jsem pak těžil celou sezonu a proto jsem dokázal zvítězit na všech těchto závodech.

Na českém juniorském mistrovství jste stlačil čas na osmistovce dokonce pod minutu padesát. Upravil jste zápis historických tabulek. Bolelo to hodně?

Před závodem foukal celkem silný vítr, což pro překonávání rekordů není vůbec dobré. Řekl jsem si ale, že to zkusím, poběžím si vlastní závod a ve druhém kole v protivětru to už dost bolelo, ale každá osmistovka bolí, takže nic neobvyklého. Rekord šampionátu je dobrá odměna.

Stále vám je pouhých devatenáct let, ale úspěšně se měříte s daleko staršími a zkušenějšími závodníky. To vás musí hnát ohromně dopředu a pomáhat v tréninku, když víte, že už v těchto letech jste konkurenceschopný?

Největší rozdíl mezi mnou a těmito závodníky (většinou Pražáky, pozn. respondent) je asi v podmínkách. Oni jezdí často na soustředění do Afriky nebo někam do hor, v Praze mají jako součást běžného dne prostředky k regeneraci, fyzioterapeuty, spoustu volného času. Já na soustředění strávím minimum času, drtivou většinu tréninků odběhám po škole, v zimě za tmy, a o každodenní regeneraci nebo spoustě volného času se u mě opravdu hovořit nedá. Naštěstí teď s příchodem úspěchů přišly i lepší možnosti. Samozřejmě je ale pěkné závodit se závodníky takovéto úrovně a vždy je to výzva je porazit.

Naběhl jste na vítěznou vlnu, která pokračovala na mistrovství republiky juniorů, na šampionátu do 22 let, na reprezentačním čtyř utkání na

Je o vás známo, že tvrdě pracujete, že si jdete pevně za svým cílem.

Loni mi unikla účast na mistrovství světa a říkal jsem si, že tento rok se mi

to s Evropou už stát nesmí. Tak jsem si urovnal pár věcí, přišel na to, co je špatně a udělal vše pro splnění svého cíle. Pokud jsem chtěl dosáhnout těchto výsledků, tak nebylo na výběr.

K tomu potřebujete i dobrého trenéra. Říká se, že trenér dělá i padesát procent výkonu jednotlivce. Jak to vidíte?

Není to vždy jen o trenérovi, neznámá, že když má jednoho dobrého závodníka, že vychová i všechny ostatní, pokud na ně použije stejný trénink. Trenér musí mít cit, protože každý závodník je jiný typ a každému vyhovuje něco jiného. Vždy ale záleží na tom, jestli závodník chce makat. Já mám se svým trenérem Janem Venclem skvělý vztah, známe se několik let a důvěřujeme si. Jsem moc rád, že je ochotný mi vyjít vstříc, pokud mu navrhnou například změnu tréninku. Má pozitivní přístup a udržuje dobrou náladu, hlas snad nikdy nezvyšuje. Mezi jeho svěřence patří i několik dalších lidí, se kterými si skvěle rozumíme a jsme výborná parta. To také dělá hodně.

Kam máte v atletice ve výhledu namířeno?

Vlastně ani nevím, kam až. Nedávám si dlouhodobé cíle, nevím, jak vše půjde dál, kdykoliv se může cokoliv stát a člověk je pak jen zklamaný. Spíš se soustředím na přítomnost a snažím se dělat každý den to, co mám. Slovo „olympiáda“ zní hodně pěkně, ale kdo ví, jak bude vše pokračovat.

Stále však studujete na gymnáziu v Letohradu. Mají pochopení, že zkrátka nemůžete neustále sedět v lavici?

Nemůžu si stěžovat, naše škola je v tomto parádní. Sportovců je tam hodně a spousta lidí je ve škole mnohem méně než já. Učitelé nám vycházejí vstříc maximálně, jak mohou a toho si opravdu vážím.

Jakmile se objevíte, jste ihned v hledáčku kantorů?

Když se vrátím, tak si s kantory domluví náhradní termín testu, pokud spolužáci něco psali, a kantorů to skutečně respektují. V hledáčku nejsme, naopak jsou ochotni nám pomoci, pokud učivu třeba nerozumíme.

Sportovní rok 2017 pomalu končí. Už plánujete co v halové sezoně roku 2018?

V hale se chystá mistrovství světa, ale tam jsou vždy velmi tvrdé limity. V létě jsem sice potřebný čas už běžel, v hale se ale běhá cca o dvě sekundy pomaleji a v devatenácti letech běžet halové mistrovství světa by byl asi malý zázrak, takže hlavním cílem bude mistrovství České republiky.

Jaké hlavní cíle máte před sebou v příštím roce?

Rád bych zkusil zaběhnout limit na mistrovství Evropy dospělých, které se bude konat v Berlíně. Limit není od mého osobáku vzdálen až tak daleko, takže uvidíme.

Vizitka Vojtěcha Mlynáře

Reprezentant České republiky v atletice

Věk: 19 let
Studium: LSG Letohrad
Klub: Jiskra Ústí nad Orlicí
Trenér: Ing. Jan Vencel, Jiskra Ústí nad Orlicí

Nejvýznamnější úspěchy letní sezony roku 2017

Závody na 400 metrů
Atletický mítink Týništské memorie (Týniště n. O.) 1. místo
Průběžné atletické tabulky junioři 5. místo

Závody na 800 metrů
Mistrovství Evropy juniorů (Grosseto, Itálie) 5. místo
Diamantová liga U23 (Curych, Švýcarsko) 1. místo
Mistrovství ČR juniorů v atletice (Jablonec n. N.) 1. místo
Mistrovství ČR do 22 let v atletice (Praha) 1. místo
Reprezentační čtyřutkání v atletice (Trnava) 1. místo
Atletický mítink Memoriál Ludvíka Daňka (Turnov) 1. místo
Evropské atletické tabulky U20 5. místo
Průběžné atletické tabulky junioři 1. místo
Historické atletické tabulky junioři 5. místo
Průběžné atletické tabulky muži 5. místo

Závody na 1000 metrů
Atletický mítink Velká cena Města Cheb 1. místo
Historické atletické tabulky junioři (Rekord ČR) 1. místo
Průběžné atletické tabulky junioři 1. místo
Průběžné atletické tabulky muži 4. místo